

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Reuven's
Unsuccessful
Attempt at
Personal
Transformation*

Ms. Elana Flaumenhaft
ד' טבת תשע"ה • December 28, 2014

1. ספר דברי הימים א' פרק ה'

א ובני ראובן בכור-ישראל, כי הוא הבכור--ובחללו יצועי אביו, נתנה בכרתו לבני יוסף בן-ישראל; ולא להתייחס, לבכרה. ב פי יהודה גבר באחיו, ולנגיד ממנו; והבכרה, ליוסף. { ס }

2. רש"י ספר דברי הימים א' פרק ה'

(א) ובני ראובן בכור ישראל - ואם תאמר אם כן שהיה בכור למה לא יצא ממנו מלכות כי הוא בודאי הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכורתו לבני יוסף ואם תאמר אם כן למה לא מלכו בני יוסף לכך אמר ולא להתייחס לבכורה חלק בכורות ולא בכור כי יהודה אפילו לא חלל ראובן הבכורה ולא נלקחה ממנו אפילו הכי היה הגון יהודה למלך:

3. ספר בראשית פרק מ"ט

ג ראובן בכרי אפה, פחי וראשית אוני--יתר שאת, ויתר עז. ד פחזו פמים אל-תותר, פי עלית משפכי אביך; אז חללת, יצועי עלה. { פ }

4. רמב"ם הל' אסורי ביאה פרק כ"א הלכה י"ב

וכן אסרו חכמים שלא ישמש אדם מטתו ולבו מחשב באשה אחרת, ולא יבעול מתוך שכרות ולא מתוך מריבה ולא מתוך שנאה ולא יבוא עליה על כרחה והיא יראה ממנו, ולא כשיהיה אחד מהן מנודה ולא וולא/ יבוא עליה אחר שגמר בלבו לגרשה, ואם עשה כן הבנים אינן הגונים אלא מהן עזי פנים ומהן מורדים ופושעים.

5. ספר בראשית פרק ל'

יד וילך ראובן בימי קציר-חטים, וימצא דודאים בשדה, ויבא אתם, אל-לאה אמו; ותאמר רחל, אל-לאה, תני-נא לי, מדודאי בנה. טו ותאמר לה, המעט קחתך את-אישי, ולקחת, גם את-דודאי בני; ותאמר רחל, לכן ישכב עמך הלילה, תחת, דודאי בנה. טז ויבא יעקב מן-השדה, בערב, ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא, פי שכן שכרתך בדודאי בני; וישכב עמה, בלילה הוא.

6. ספר בראשית פרק ל"ה

טז ויסעו מבית אל, ויהי-עוד כברת-הארץ לבוא אפרתה; ותלך רחל, ותקש בלדתה. יז ויהי בהקשתה, בלדתה; ותאמר לה המילדת אל-תיראי, כי-גם-זה לך בן. יח ויהי בצאת נפשה, פי מתה, ותקרא שמו, בן-אוני; ואביו, קרא-לו בנימין. יט ותמת, רחל; ותקבר בדרך אפרתה, הוא בית לחם. כ ויצב יעקב מצבה, על-

קְבַרְתָּהּ--הוא מַצְבֵּת קְבַרְת-רַחֵל, עַד-הַיּוֹם. כּא וַיִּסַּע, יִשְׂרָאֵל; וַיֵּט אֶהְלֵה, מִהֶלְאָה לְמַגְדֹּל-עֲדָר. כּב * וַיְהִי, בְּשֹׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא, וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת-בְּלֵהָה פִּילְגֶשׁ אֲבִיו, וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל; { פ }

7. רש"י בראשית פרק ל"ה פסוק כ"ב

וישכב - מתוך שבלבל משכבו מעלה עליו הכתוב כאלו שכבה. ולמה בלבל וחלל יצועיו, שכשמתה רחל נטל יעקב מטתו שהיתה נתונה תדיר באהל רחל ולא בשאר אהלים ונתנה באהל בלהה, בא ראובן ותבער עלבון אמו, אמר אם אחות אמי היתה צרה לאמי, שפחת אחות אמי תהא צרה לאמי, לכן בלבל: **ויהיו בני יעקב שנים עשר** - מתחיל לענין ראשון משנולד בנימין נשלמה המטה, ומעתה ראויים להמנות, ומנאן. ורבותינו דרשו ללמדנו בא שכולן שוין, וכולן צדיקים, שלא חטא ראובן:

8. ספר בראשית פרק ל"ז

יח וַיִּרְאוּ אֹתוֹ, מֵרַחֵק; וַיִּבְטְרוּם יִקְרַב אֲלֵיהֶם, וַיִּתְנַפְּלוּ אֹתוֹ לְהִמִּיתוֹ. יט וַיֹּאמְרוּ, אִישׁ אֶל-אָחִיו: הִנֵּה, בֹּעֵל הַחַלְמוֹת הַלְזָה--בָּא. כ וַעֲתָה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ, וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת, וְאָמְרֵנוּ, חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהּ; וְנִרְאָה, מֵה-יְהִיו חַלְמוֹתָיו.

כא **וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן**, וַיִּצְלַחוּ מִיָּדָם; וַיֹּאמְרוּ, לֹא נִכְנְנוּ נַפְשׁ. כב וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רְאוּבֵן, אֵל-תִּשְׁפְּכוּ-דָם--הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר, וַיְדַ אֶל-תִּשְׁלַחוּ-בוֹ: לְמַעַן, הִצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם, לְהַשִּׁיבוֹ, אֶל-אָבִיו. כג וַיְהִי, כִּפְּאֶשֶׁר-בָּא יוֹסֵף אֶל-אָחִיו; וַיִּפְּשִׁיטוּ אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתָנָתוֹ, אֶת-כְּתָנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו. כד וַיִּקְחֵהוּ--וַיִּשְׁלַכוּ אֹתוֹ, הַבְּרָה; וְהַבּוֹר רָק, אֵין בוֹ מַיִם. כה וַיִּשְׁבּוּ, לְאָכֵל-לֶחֶם, וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ, וְהִנֵּה אֶרְחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מִגְּלָעָד; וַיִּגְמְלֵיהֶם נִשְׂאִים, נִכְאֵת וַצָּרִי וְלֹט--הוֹלְכִים, לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה. כו וַיֹּאמְרוּ יְהוָה, אֶל-אָחִיו: מֵה-בְּצַע, כִּי נַהַרְגְּ אֶת-אָחִינוּ, וְכִסִּינוּ, אֶת-דָּמוֹ. כז לְכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים, וַיִּדְנוּ אֶל-תְּהִי-בוֹ, כִּי-אָחִינוּ בְּשָׂרֵנוּ, הוּא; וַיִּשְׁמַעוּ, אָחִיו. כח וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְּיָנִים סַחְרִים, וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר, וַיִּמְכְּרוּ אֶת-יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים, בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף; וַיָּבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף, מִצְרַיִמָּה. כט וַיִּשָּׁב רְאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר, וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בְּבוֹר; וַיִּקְרַע, אֶת-בְּגָדָיו. ל וַיִּשָּׁב אֶל-אָחִיו, וַיֹּאמֶר: הִילָד אֵינְנוּ, וְאֵנִי אֵנָה אֵנִי-בָא. לא וַיִּקְחוּ, אֶת-כְּתָנֶת יוֹסֵף; וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים, וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכְּתָנֶת בְּדָם. לב וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-כְּתָנֶת הַפָּסִים, וַיָּבִיאוּ אֶל-אֲבֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ, זֹאת מְצָאנוּ: הַכֶּר-נָא, הַכְּתָנֶת בְּנֶךְ הוּא--אִם-לֹא.

9. רשב"ם ספר בראשית פרק ל"ז

(כח) **ויעברו אנשים מדיינים** - בתוך שהיו יושבים לאכול לחם ורחוקים היו קצת מן הבור לבלתי אכול על הדם וממתינים היו לישמעאלים שראו, וקודם שבאו הישמעאלים עברו אנשים מדיינים אחרים דרך שם וראוהו בבור ומשכוהו ומכרוהו המדיינים לישמעאלים, ויש לומר שהאחים לא ידעו, ואעפ"י אשר כתב אשר מכרתם אותי מצרימה, י"ל שהגרמת מעשיהם סייעה במכירתו. זה נראה לי לפי עומק דרך פשוטו של מקרא.

כי ויעברו אנשים מדיינים משמע על ידי מקרה והם מכרוהו לישמעאלים. ואף אם באתה לומר וימכרו [את] יוסף לישמעאלים כי אחיו מכרוהו, אף כן צריך לומר שהם ציוו למדייני' סוחרים למושכו מן הבור ואחר כן מכרוהו לישמעאלים:

10. ספר בראשית פרק מ"ב

כא ויאמרו איש אל-אחיו, אכל אשמים אנחנו על-אחינו, אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו, ולא שמענו; על-כן באה אלינו, הצרה הזאת. כב ויען ראובן אתם לאמר, הלא אמרתי אליכם לאמר אל-תחטאו בילד-- ולא שמעתם; וגם-דמו, הנה נדרש.

11. רמב"ן ספר בראשית פרק מ"ב

(כא) אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו - חשבו להם האכזריות לעונש גדול יותר מן המכירה, כי היה אחיהם בשרם מתחנן ומתנפל לפניהם ולא ירחמו, והכתוב לא סיפר זה שם, או מפני שהדבר ידוע בטבע כי יתחנן אדם לאחיו כבואו לידם להרע לו וישביעם בחיי אביהם ויעשה כל אשר יוכל להציל נפשו ממות, או שירצה הכתוב לקצר בסורחנם, או מדרך הכתובים שמקצרים במקום אחד ומאריכים בו במקום אחר:

12. ספר בראשית פרק מ"ב

לו ויאמר אלהם יעקב אביהם, אתי שפלתם: יוסף איננו, ושמעון איננו, ואת-בנימין תקחו, עלי היו כלנה. לו ויאמר ראובן, אל-אביו לאמר, את-שני בני תמית, אם-לא אביאנו אליך; תנה אתו על-ידי, ואני אשיבנו אליך. לח ויאמר, לא-ירד בני עמכם: פי-אחיו מת והוא לבדו נשאר, וקראהו אסון בדרך אשר תלכו-בה, והורדתם את-שיבתי ביגון, שאולה

13. בראשית רבה פרשה צ"א

ויאמר לא ירד בני עמכם וגו' - ... בשעה שהיה אדם אומר דבר מתוקן לפני ר' טרפון היה אומר כפתור ופרח ובשעה שהיה אומר דבר של בטלה היה אומר "לא ירד בני עמכם"...

14. ספר בראשית פרק מ"ג

א ויהרעב, פבד בארץ. ב ויהי, פאשר פלו לאכל את-השבר, אשר הביאו, מצרים; ויאמר אליהם אביהם, שבו שברו-לנו מעט-אכל. ג ויאמר אליו יהודה, לאמר: העד העד בנו האיש לאמר לא-תראו פני, בלתי אחיכם אתכם. ד אם-ישף משלח את-אחינו, אתנו-גרדה, ונשברה לך אכל. ה ואם-אינך משלח, לא נרד: פי-האיש אמר אלינו, לא-תראו פני, בלתי, אחיכם אתכם. ו ויאמר, ישראל, למה הרעתם, לי--להגיד לאיש העוד לכם אה. ז ויאמרו שאול שאל-האיש לנו ולמולדתנו לאמר, העוד אביכם חי היש לכם אה, ונגד-לו, על-פי הדברים האלה; הידוע גדע--כי יאמר, הורידו את-אחיכם. ח ויאמר יהודה אל-ישראל אביו, שלחה

הנער אתי--ונקומה ונלכה; ונחיה ולא נמות, גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו. ט אנכי, אערבנו--מירי, תבקשנו: אם-לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך, וחסאתי לך כל-הימים. י כי, לולא התמהמהנו--כי-עתה שבנו, זה פעמים. יא ויאמר אלהם ישראל אביהם, אם-כן אפוא זאת עשו--קחו מזמרת הארץ בכליכם, והורידו לאיש מנחה: מעט צרי, ומעט דבש, נכאת ולט, בטנים ושקדים. יב וכסף משנה, קחו בידיכם; ואת-הכסף המושב בפי אמתחתיכם, תשיבו בידיכם--אולי משנה, הוא. יג ואת-אחיכם, קחו; וקומו, שובו אל-האיש. יד ואל שדי, יתן לכם רחמים לפני האיש, ושלח לכם את-אחיכם אחר, ואת-בנימין; ואני, פאשר שכלתי שכלתי.

15. ספר בראשית פרק מ"ד

ו וישגם; וידבר אלהם, את-הדברים האלה. ז ויאמרו אליו--למה ידבר אדני, כדברים האלה; חלילה, לעבדיך, מעשות, כדבר הזה. ח הן כסף, אשר מצאנו בפי אמתחתינו--השיבנו אליך, מארץ כנען; ואיך, נגנב מבית אדניך, כסף, או זהב. ט אשר ימצא אתו מעבדיך, ומת; וגם-אנחנו, נהיה לאדני לעבדים. י ויאמר, גם-עתה כדברכם כן-הוא: אשר ימצא אתו יהיה-לי עבד, ואתם תהיו נקים. יא וימרו, ויורדו איש את-אמתחתו--ארצה; ויפתחו, איש אמתחתו. יב ויחפש--בגדול החל, ובקטן כלה; וימצא, הגביע, באמתחת, בנימן. יג ויקרעו, שמלתם; ויעמס איש על-חמרו, וישבו העירה. יד ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף, והוא עודנו שם; ויפלו לפניו, ארצה. טו ויאמר להם יוסף, מה-המעשה הזה אשר עשיתם; הלוא ידעתם, כי-נחש נחש איש אשר כמני. טז ויאמר יהודה, מה-נאמר לאדני, מה-נדבר, ומה-נצטדק; האלהים, מצא את-עון עבדיך--הננו עבדים לאדני, גם-אנחנו גם-אשר-נמצא הגביע בידו. יז ויאמר--חלילה לי, מעשות זאת; האיש אשר נמצא הגביע בידו, הוא יהיה-לי עבד, ואתם, עלו לשלום אל-אביכם.

16. ספר בראשית פרק מ"ד

יח ויגש אליו יהודה, ויאמר בי אדני, ידבר-נא עבדיך דבר באזני אדני, ואל-יחר אפך בעבדיך: כי כמוד, כפרעה. יט אדני שאל, את-עבדיו לאמר: היש-לכם אב, או-אח. כ ונאמר, אל-אדני, יש-לנו אב זקן, וילד זקנים קטן; ואחיו מת, וייתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו. כא ונאמר, אל-עבדיך, הורדהו, אלי; ואשימה עיני, עליו. כב ונאמר, אל-אדני, לא-יוכל הנער, לעזב את-אביו; ועזב את-אביו, ומת. כג ונאמר, אל-עבדיך, אם-לא ירד אחיכם הקטן, אתכם--לא תספון, לראות פני. כד ויהי כי עלינו, אל-עבדיך אבי; ונגד-לו-את, דברי אדני. כה ויאמר, אבינו: שבו, שברו-לנו מעט-אכל. כו ונאמר, לא נוכל לרדת: אם-יש אחינו הקטן אתנו, וירדנו--כי-לא נוכל לראות פני האיש, ואחינו הקטן איננו אתנו. כז ויאמר עבדיך אבי, אלינו: אתם ידעתם, כי שנים ילדה-לי אשתי. כח ויצא האחד, מאתי, ואמר, אף טרף טרף; ולא ראיתיו, עד-הנה. כט ולקחתם גם-את-זה מעם פני, וקרהו אסון--והורדתם את-שיבתי ברעה, שאלה. ל ועתה, כבאי אל-עבדיך אבי, והנער, איננו אתנו; ונפשו, קשורה בנפשו. לא ויהיה, פראותו כי-אין הנער--ומת; והורידו עבדיך את-שיבת עבדיך אבינו, בניגון--שאלה. לב כי עבדיך ערב את-הנער, מעם אבי לאמר: אם-לא אביאנו אליך,

וְחָטְאתִי לְאָבִי כָּל-הַיָּמִים. לֹג וְעַתָּה, יֵשֶׁב-נָא עִבְדְּךָ תַּחַת הַנֶּעֱר--עֶבֶד, לְאֹדְנִי; וְהִנֵּנִר, יַעַל עִם-אֶחָיו. לֹד כִּי-
אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל-אָבִי, וְהִנֵּנִר אֵינְנו אִתִּי: כֵּן אֶרְאֶה כָּרַע, אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת-אָבִי.

17. ספר בראשית פרק מ"ו

ה וַיָּקָם יַעֲקֹב, מִבְּאֵר שָׁבַע; וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם, וְאֶת-טַפָּם וְאֶת-נְשֵׂיהֶם, בְּעֵגְלוֹת, אֲשֶׁר-שָׁלַח
פְּרַעֲזָה לְשֵׂאת אֹתוֹ. וַיִּקְחוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם, וְאֶת-רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן, וַיָּבֹאוּ, מִצְרַיִמָּה: יַעֲקֹב, וְכָל-
זָרְעוֹ אִתּוֹ. ז בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו, אֹתוֹ, בְּנֹתָיו וּבָנוֹת בְּנָיו, וְכָל-זָרְעוֹ--הֵבִיא אִתּוֹ, מִצְרַיִמָּה. { ס }
כח וְאֶת-יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו, אֶל-יוֹסֵף, לְהוֹרֹת לְפָנָיו, גִּשְׁנָה; וַיָּבֹאוּ, אֶרְצָה גֹשֶׁן.

17. ספר בראשית פרק מ"ט

ח יְהוּדָה, אֶתָּה יוֹדִיךְ אֶחָיךְ--יָדְךָ, בְּעֶרְףְּ אֵיבִיךְ; יִשְׁתַּחֲוֶו לְךָ, בְּנֵי אָבִיךָ. ט גֹּוֹר אֲרִיָּה יְהוּדָה, מִטָּרֶף בְּנֵי עֲלִית; כָּרַע רַבֵּן כְּאֲרִיָּה וְכָלְבִּיא, מִי יִקְיָמוּנוּ. י לֹא-יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה, וּמַחֲקֶק מִבֵּין רַגְלָיו, עַד כִּי-יָבֹא שִׁילָה, וְלוֹ
יִקְהַת עַמִּים. יא אִסְרֵי לְגַפֵּן עִירָה, וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוּ; כַּכֵּס בֵּינָן לְבָשׁוּ, וּכְדָם-עֲנָבִים סוֹתָהּ. יב חֲכָלִילֵי עֵינַיִם,
מִיָּין; וּלְבָן-שֵׁנִים, מִחֶלֶב. { פ }

18. בראשית רבה פרשה פ"ד

(יט) "וישב ראובן אל הבור" (לז, כט), והיכן היה... רבי אליעזר אומר בשקו ובתעניתו... אמר לו הקב"ה מעולם לא חטא אדם לפני ועשה תשובה ואתה פתחת בתשובה תחלה חייך שבן בנך עומד ופותח בתשובה תחלה ואיזה זה הושע, שנאמר "שובה ישראל עד ה' אלהיך" (הושע יד)...

19. בראשית רבה פרשה פ"ד

(טו) "וישמע ראובן ויצילהו" (לז, כא), והיכן היה... ר' נחמיה אמר, אמר ראובן אני בכור ואין הסרחון תלוי אלא בי, רבנן אמרי אמר ראובן הוא מונה אותי עם אחי ואיני מצילו, אני הייתי סבור שנדחתי מכח אותו מעשה והוא מונה אותי עם אחי שנא' ואחד עשר כוכבים משתחווים לי ואיני מצילו, אמר לו הקב"ה אתה פתחת תחלה בהצלת נפשות חייך שאין מפרישין ערי מקלט תחלה אלא בתחומך, הה"ד "את בצר במדבר" (דברים ד).

20. ספר הושע פרק א'

א דָּבַר-ה' אֲשֶׁר הָיָה, אֶל-הוֹשֵׁעַ בֶּן-בְּאֵרִי, בַּיָּמִים עֲזַיָּה יוֹתֵם אֶחָז יְחִזְקִיָּה, מֶלֶכִּי יְהוּדָה--וּבַיָּמִי יִרְבָּעָם בֶּן-יוֹאָשׁ, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. ב תַּחֲלַת דְּבַר-ה', בְּהוֹשֵׁעַ: { פ }

וַיֹּאמֶר ה' אֶל-הוֹשֵׁעַ, לֵךְ קח-לְךָ אִשָּׁת זְנוּנִים וְיִלְדֵי זְנוּנִים--כִּי-זֶנְה תִזְנֶה הָאָרֶץ, מֵאַחֲרַי ה'. ג וַיֵּלֶךְ, וַיִּקַּח, אֶת-גֹּמֶר, בַּת-דְּבָלַיִם; וַתַּהַר וַתֵּלֶד-לוֹ, בֶּן. ד וַיֹּאמֶר ה' אֵלָיו, קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעֵאל: כִּי-עוֹד מְעַט, וּפְקַדְתִּי אֶת-דְּמֵי יִזְרְעֵאל עַל-בֵּית יְהוּא, וְהִשְׁבַּתִּי, מִמְּלַכּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. ה וְהָיָה, בַּיּוֹם הַהוּא; וְשִׁבַּרְתִּי אֶת-קִשְׁת יִשְׂרָאֵל, בְּעַמֻּק יִזְרְעֵאל. ו וַתַּהַר עוֹד, וַתֵּלֶד בַּת, וַיֹּאמֶר לוֹ, קְרָא שְׁמָהּ לֹא רַחֲמָה: כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד, אֲרַחֵם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל--כִּי-נָשָׂא אִשָּׁא, לָהֶם. ז וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה אֲרַחֵם, וְהוֹשַׁעְתִּים בְּה' אֱלֹהֵיהֶם; וְלֹא אוֹשִׁיעַם, בְּקִשְׁת וּבַחֲרֹב וּבְמִלְחָמָה, בְּסוֹסִים, וּבְפָרָשִׁים. ח וַתִּגְמַל, אֶת-לֹא רַחֲמָה; וַתַּהַר, וַתֵּלֶד בֶּן. ט וַיֹּאמֶר, קְרָא שְׁמוֹ לֹא עַמִּי: כִּי אֲתָם לֹא עַמִּי, וְאַנְכִי לֹא-אֶהְיֶה לָכֶם. { פ }

21. תלמוד בבלי פסחים פ"ז:

...לאחר שנולדו [לו] שני בנים ובת אחת אמר לו הקדוש ברוך הוא להושע: לא היה לך ללמוד ממשה רבך, שכיון שדברתי עמו - פירש מן האשה, אף אתה בדול עצמך ממנה. אמר לו: רבונו של עולם, יש לי בנים ממנה ואין אני יכול להוציאה ולא לגרשה! אמר ליה הקדוש ברוך הוא: ומה אתה, שאשתך זונה ובניך [בני] זנונים, ואין אתה יודע אם שלך הן אם של אחרים הן!

22. ספר הושע פרק ב'

כג וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, אֶעֱנֶה נְאֻם-ה'--אֶעֱנֶה, אֶת-הַשָּׁמַיִם; וְהֵם, יַעֲנוּ אֶת-הָאָרֶץ. כד וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה, אֶת-הַדָּגָן וְאֶת-הַתִּירוֹשׁ וְאֶת-הַיִּצְהָר; וְהֵם, יַעֲנוּ אֶת-יִזְרְעֵאל. כה וְזִרְעֲתִיָּהּ לִי בָאָרֶץ, וְרַחֲמֹתַי אֶת-לֹא רַחֲמָה; וְאַמְרֹתַי לֹלֵא-עַמִּי עַמִּי-אֲתָהּ, וְהוּא יֹאמֶר אֶלְקִי. { פ }